

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculu[m] officii misse expositorium

Johannes <de Lambsheim>

Heidelberg, 1495.06.29

Consideratio sue corruptionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30862

OIcis ergo mihi. Paratus sum
pro oibus acquiscere diuino cō-
silio ut sapiā intelligā ac nouissi-
ma. puidēa. Sed q̄ sunt mea nouissi-
ma. Illavt̄ q̄ de q̄bus tibi sp̄ūssancrus
p̄ salomonē loquit̄ dices Eceli-vi. vt su-
perius tā dictū est. In oibus opib⁹ tuis
memorare nouissima tua tē. Non pote-
rit meli⁹ caro luxuriosa domari q̄ q̄lis
erit mortua sp̄ p̄meditari. Et si talē me-
ditationē habueris felicē te dicet oēs ge-
nerationes. Deditatio eīn nō est aliud
nisi mēris ditatio. Perop̄tine mēs tua
ditas q̄n p̄tra cūcta aduersantia puidē-
ria scia illuſtrat. Legit̄ in poētria q̄ cen-
tū lūminib⁹ cinctū caput argus habebat
Qd̄ ita p̄t intelligi. q̄ exoī sue pte intra-
mentis sue circūspectionē prudentiā pos-
sidebat. Ideo si tante studio cautele pol-
lebat poēta pagan⁹ multo fortius puidē-
tiorē oculū debet b̄re clericus christian⁹.
Esto ergo alter argus. uno illo cautior.
illo studiosior. illo prudētor. vt sapias et
intelligas et nouissima tua prudēter puidē-
reas. Hec ēm̄ sunt nouissima q̄ puidere
sumā totius prudentie est. yic̄ illa hora
terribilis in qua misera aia tua ex hoc
corpusculo corruptibili timēs est egressu-
ra. Frater crede mihi tu q̄ legis hec. Ad
hīm̄ eīn rei tremenda p̄siderationē ma-
luisse debueras puidentia possidere; q̄
totius mūdi dñationē. Ultimā ergo sa-
peres q̄ dei sunt; et intelligeres q̄ mundi
sunt. et puideres q̄ inferni sunt. profecto
deū timeres. supna appeteres. et infernū
horrees. In illa nimis metuēda extre-
ma hora tua. q̄s amicoy. q̄s parentū tuo-
rū venies cū gladijs et armis poterit au-
xiliū ferre. Nō erit tūc q̄ p̄solef̄ te ex oib⁹
charis tuis. Respiciens eris ad auxiliū
homīnū. sed refugīū tuum tūm erit apud
deum.

Consideratio sue corrū- ptionis.

Ogites igf̄ tecū charissime se-
pius quo timozetimēd⁹. q̄ amo
re diligēdus. q̄ honore veneran-
dus est ipse dñs ielus xp̄s de⁹ nō ster qui
salutis p̄sictū solus p̄stare p̄t post mortē
Reduc ergo dīlectissime lepl̄ ad memo-
riā illū extremū exitus tui dīe et ante q̄
misera aia tua de carcere carnis exeat p̄
uidēas q̄ vadat. Iſtū modi cōſideratio
cōtritionē p̄cipit. cōtritio p̄punctionē pa-
rit. cōpunctio p̄templationē ſez piū et hū-
lē affecū in deū. Piū ſez ex cōſidentia ad
tutorij bonitatis diuīne et clementie. Hū
mīlēx p̄ſideratōe p̄pte fragilitatis et mī-
ſerie. Hic lector rogo diligenter attende.
Quidēm est in oī ſcia qđ hoīez p̄uocet
facilius ad ſui cūſtodiā et omne inuictis
ciā expellendaz. ad sanctitatē in tiore deſ
pſciendā q̄ ſue corrūptōis cōſideratio
ſue mortalitat̄ certa cognitio. poſtremo
tremēde mortis p̄ſideratio. Et hō fit nō
hō hoc est q̄n egrotescit. egritādo egritū
do crescit. peccator expauescit. cor cōtress
mīſcit. caput conturbescit. ſenſus euaneſ
scit. virtus exarēſcit. vultus expalleſcit fa-
cies nigrescit. oculus tenebrescit. auris
ſurdeſcit. naris putrefescit. lingua fatescit.
os obmutescit. corpus tabescit. caro mar-
cescit. Tūc carnis pulchritudo fetor effici-
tur et putredo. tūc homo resoluſt in cine-
rē et vertiſt in verme. Ecce frater mi chā-
rissime ecce ſatis horibile ſpectaculū ſed
nimis uile ſpeculū. qm̄ nulla ars medi-
cīne nullāq̄ doctrina ſic ſugat ſuperbiā
nec ſic vincit malitiā. nec ſic extinguit li-
bidinē. nec ſic mūdi calcarianitatem ſicut
hīm̄ mortis recordatio. Ergo utinā ſa-
perēt et intelli. ac nouissima puidērent.
Et qđ huic mūdoyileſcit tūc ſicut hō cu-
ius corpus cū ſit exanime nō p̄mittitur
elle in domo p̄ tridū p̄ fetore. ſed vt vi-
le ſter̄ foris p̄jcl̄ et in p̄fundo terre ab-
ſcondit. putredini tradit. vermbus esca-
dat et cadauer efficiſt. Erubescat ergo ſu-
perbo et infelix peccator. timeat elatione
cecatus. ira inflatus impatiētie vicio

V15
infectus scia inflatus: cui plus placet ars aristotelis q̄ sc̄ientia de aplis. plus codex platonis q̄ codex divine lectōnis. Quē nulla lectio letificat. nulla scia edificat. nullus sermo sapientissim⁹ fuerit grāmatice cōfēctus dialectice imaginatus rhetori⁹ ce purpuratus. Stultus es q̄ hec ignoras et erras. qm̄ qui talia agunt et in r̄ libus dices suos sumūt. peccatum sibi generat et morte parat. qm̄ ex sili studio s̄ milē scientiā cōpiūt. immo et folia colligunt. nō fruct⁹. i. verba nō virtutes. Elēba em̄ iuuentū p̄ferūt. et aerē verbis verberat. verbositatē sonat iactantē ostentant. De quib⁹ p̄ ps. dicit. Turbatūtē et moti sunt sicut ebrius et oī sapientia eoz deiorata est. Sicut em̄ ebrius homo nescit qd̄ agat aut quo vadat eo q̄ se ipm̄ ignorat. ita insipientes clerici seculares in habendo huīus mūdi scientiā. se cōturbant liberos deiorat̄ scientias multiplicat. sed qd̄ agat penitus ignorat. qz ad quē finē tendat miseri nō attendūt. Utinā tales saperet et intelligeret zē. Si em̄ vite sue breuitatē ppendissent. si dāna dierū suoz an̄ oculos p̄uerissent. si quō tremēdo iudicio nō tm̄ ex mortuis eoz opibus sed de oī verbo ocelos q̄ disstricti sunt respōsiūt p̄uidissent. mox tis more pterriti. mox diuino amore pculsi. vana huīus vite studia riliuissent. De studio vanitatis venissent ad studiū veritatis. de studio stultitie ad studiū sapientie. Hoc est de studio curiositatis ad studiū sancte hūilitatis. de scola luxurie et prauitatis ad scolā mūditie et sanctitatē seu castitatis. de vita iniqutatis ad vitam sanctitatis. hoc est de vita fornicatōnis ad vitā beate religionis. i. de domo conuersatōis mūdane ad domū sancte discipline. Ut ipel pūssancus p̄ prophetā peccatorib⁹ p̄cipit dīces in psalmo. Apprehendite disciplinā ne quārascāt dñs et p̄ reatis de via iusta. O q̄ terribilis sm̄a et nūq̄d̄ metuēda his q̄ disciplinā nō ap-

prehendūt. qz ex hac spūssanceti sm̄a patet qm̄ peribūt. Hinc est qd̄ dñs p̄ mos sen ait. Ois aia q̄ nō fuerit afflita die hac pibit de populo meo. Notanda sūt attentiū verba ista. Aia inde pibit que nō fuerit afflita subaudiq̄ disciplinā p̄ morū correctionē. p̄ pnie satisfactionē. p̄ cordis tritionē. p̄ sc̄ientie purificationē. Et dicebat die hac. i. in p̄nī tpe grē. in die huius vīe. quoniam qui non suscipit modo tēp̄ penitēcie post mortē nō inueniet locū indulgētie. Quapropter time tu peccatori. tu caro superba tu vīle cadauer. quē adhuc viventē vermes sepe corrodunt que de tuo et in tuo corruptibili corpusculo generantur. Cōtremisce suis p̄bīa. proīce vanitatem. fugi luxuriā. apprehende disciplinā ne pereas. Glōde in hoc speculo quid es. quid fuisti. et quid eris. Cuīus cōceptio tabes menstruosa origo lūti. putredo sinis. Ultimā ergo separerent et intelligeret zē.

De egressu miserabili anime tue.

ITerū frater charissime te cōuenito ut quicqd̄ agant alij sis me mor īpē tui. Vilesca tibi mundus plus q̄ tu mundo. Huius igitur tante calamitatis miseriā cōsidera attenius et cum propheta īgemiscens dīcto Iniquitatē meā annunciasbo et cogitasbo pro peccato meo. Quoniam ego in flabella paratus sum. et dolor meus in spectu meo semper. Et iterū dic cū apostolo qui flebilem humane conditionis statum deploras dicit. Infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huīus. Hec salutifera apostoli sententia prudentē lectorē exigit. Adhuc apostolus veniebat in corpore quod tū mortuum nominabat. quia qui sapiens est iā mortem ante oculos considerat. Jam se mortuum reputat cūm se in oriturum

vij

